

[Himmelstrup.]

tilladelse vil jeg gerne citere, hvad den daværende højtærede statsminister sagde:

„Dette lovforslag er et såre vigtigt led i reformen af vor forfatning. Når forslaget ikke bliver genfremsat i denne samling, skyldes det, at forslaget ikke i bekræftelsesrigsdagens korte samling vil kunne få den forsvarlige behandling, som det bør have. Dette betyder naturligvis ikke, at regeringen og partierne ikke er indstillet på at fremme forslaget. Tværtimod — vi har et varmt ønske om, at lovforslaget bliver vedtaget, og der er derfor enighed om, at lovforslaget om folketingets ombudsmand genfremsættes til efteråret.“

Det er altså det, der er sket.

Til trods for de ændringer, som er gennemført under forårets behandling af lovforslaget, hvorved der blev givet organisationerne betydelige indrømmelser, har det ikke vundet udelt tillid i tjenestemandskredse. Mig forekommer det, at den uvilje, som stadig findes imod lovforslaget i tjenestemandskredse, undertiden har givet sig nogle besynderlige udslag. Jeg tænker særlig på en artikel, som stod i tjenstemandsorganisationens blad „Samrådet“ for april måned 1953, hvori man endnu opretholdt den principielle modstand mod lovforslaget. Agitationen er fortsat, og så sent som den 26. oktober i år — for et par dage siden — var der en kronik i „Politiken“, som faktisk er et forsøg på at bringe forslaget i miskredit. Jeg finder ikke anledning til at komme ind på enkeltheder i den kritik, der er rejst imod forslaget. Jeg betragter det som givet, at lovforslaget skal gennemføres, og jeg er enig med det ærede medlem hr. Holger Eriksen i, at det er rigtigst, at det bliver behandlet i et udvalg, hvor en række enkeltheder igen kan blive gennemdrøftet.

Rasting: Heller ikke jeg har på nærværende tidspunkt af dette lovforslags behandling væsentlige tilføjelser at gøre til de udtalelser, som jeg på mit partis vegne havde lejlighed til at fremsætte ved det oprindelige lovforslags første behandling her i tinget.

I den skikkelse, hvori lovforslaget nu foreligger, har det været genstand for en meget indgående udvalgsbehandling, hvorefter der, som det blev nævnt før af de ærede medlemmer hr. Holger Eriksen og hr.

Himmelstrup, blev givet visse indrømmelser til den kritik, som er rejst fra tjenstemands-side.

Jeg synes, at lovforslaget i den skikkelse, det foreligger i nu, er væsentligt forbedret i forhold til, hvad vi oprindeligt så. Der er bl. a. givet adgang for enhver, mod hvem der rejses klage fra ombudsmanden, til at blive bekendt med klagen og til at tage til genmæle mod den. Det mener jeg er en meget stor indrømmelse til tjenestemandssynspunktet, og det vandt da også anerkendelse. Alligevel er der stadigvæk nogen utilfredshed og nogen betænkelighed ved dette instrument, som man nu vil skabe i offentlighedens interesse overfor administrationen. Jeg vil gerne have lov til i denne forbindelse at nævne den kronik i „Politiken“ for den 26. oktober i år, som også det ærede medlem hr. Himmelstrup strejfedde i sine bemærkninger. Denne kronik, som er affattet af direktøren for arbejds- og fabriktilsynet, Erik Dreyer, hedder „Omkring ombudsmanden“, og den indledes med en illustration, der viser en embedsmand i uniform, som kigger i paragrafposen og går embedsmændene efter i sømmene. Der nævnes i kronikken en række eksempler fra det praktiske liv, navnlig det område, forfatteren er kendt med, arbejds- og fabriktilsynet, en række eksempler på, skal vi sige ganske små lovovertrædelser som dette, at man på grund af påtrængende omstændigheder, nødvendigheden af øjeblikkelig eksport o. lign., måske må tilsidesætte forbud mod søndagsarbejde, overarbejde eller natarbejde, idet man fra de nu ansvarlige myndigheders side så at sige har set gennem fingre med sådanne småovertrædelser ud fra det gamle romerretlige princip om, at loven ikke bør tage sig af bagateller. Så kører man frem med, at nu bliver det hele forandret, for den ombudsmand, som kommer med lovgivningens regler i hånden, må have ganske anderledes indseende med det hele. Konklusionen af disse betragtninger fra direktør Erik Dreyers side er følgende — jeg beder om tilladelse til et ganske kort citat —:

„Frygter man slet ikke for at skabe en type af tjenestemænd, der er bogstavdyrkere, der har skyklapper på overfor livets krav — i stedet for en type tjenestemænd, der tør tage deres ansvar for at